

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA I-021-189/16

Do druku nr 475

Warszawa, dnia 24 maja 2016 r.

SEKRETARIAT GMS/ZDG

L.dz.

Data wpływu 25. 05. 2016.....

**Pan
Adam Podgórski
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 4 maja 2016 r., GMS-WP-173-115/16
uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do **poselskiego projektu**
ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Z poważaniem

Prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf

SĄD NAJWYŻSZY
BIURO STUDIÓW I ANALIZ
Pl. Krasińskich 2/4/6, 00-951 Warszawa
BSA I-021-189/16

Warszawa, dnia 20 maja 2016 r.

UWAGI

do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji

(druk poselski nr 475)

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji został sporządzony poprawnie i nie budzi zasadniczych wątpliwości natury prawnej. Jego uzasadnienie odzwierciedla ugruntowany w doktrynie i judykaturze pogląd co do konieczności zróżnicowania i miarkowania wysokości opłat komorniczych ze względu na sprawiedliwość społeczną i ekonomikę podmiotów poddanych egzekucji (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 30 kwietnia 2012 r., SK 4/10, OTK-A 2012/4/42; por. A. Durda, Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji. Komentarz, Warszawa 2016, art. 49, t. 15). Przepis art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. 2015, poz. 790 z późn. zm.) nie podlega wykładni rozszerzającej, co dodatkowo uzasadnia potrzebę jego nowelizacji (por. Durda, Ustawa o komornikach sądowych ..., art. 49, t. 3).

2. Warto natomiast zauważyć, iż podnoszony w uzasadnieniu projektu postulat urealnienia wysokości opłaty stosunkowej z art. 49 ust. 1 do kosztów egzekucji prowadzonej przez komorników sądowych nie znalazł aprobaty w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego. W wyroku z 14 maja 2009 r. (K 21/08, OTK-A 2009, nr 5, poz. 67) TK wyraził pogląd, że opłaty egzekucyjne ustalane są w sposób niezwiązany z rzeczywistymi kosztami konkretnego postępowania egzekucyjnego i mają charakter daniny publicznoprawnej (por. również wyrok Sądu Najwyższego z 20 sierpnia 2009 r., sygn. II CSK 60/09 [Lex nr 523588]). Odnotować jednak należy, iż w doktrynie pojawiają się w tym względzie zdania odmienne (por. J. Świeczkowski [red.], Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji. Komentarz Lex., Warszawa 2012, str. 250).

3. Nie bez znaczenia pozostaje również argument, że konsekwencją proponowanej regulacji będzie obciążenie komornika skutkami uogólnionej, ustawowej oceny kondycji finansowej podmiotu leczniczego. Konieczność ewentualnej redukcji kosztów prowadzenia egzekucji może bezpośrednio odbić się na jakości i organizacji pracy kancelarii komorniczych, i pośrednio, na ściągalności i zaspokojeniu wierzycieli. Z drugiej strony obniżenie opłaty stosunkowej może zwiększyć skalę zaspokojenia wierzyciela, jako że zgodnie z art. 1025 §1 pkt 1 k.p.c. to opłaty egzekucyjne korzystają z pierwszeństwa zaspokojenia przez sumami egzekwowanymi (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2010 r., III CZP 71/10, OSNC 2011, nr. 5, poz. 53).

4. W warstwie legislacyjnotechnicznej projektu, dla lepszej jego przejrzystości, można dopisane przez autorów projektu ostatnie zdanie art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, przenieść do odrębnej jednostki redakcyjnej, np. art. 49 ust. 1a, zaś aktualnie obowiązujący przepis art. 49 ust. 1a przenieść w całości do nowostworzonego art. 49 ust. 1b i zmienić jego treść poprzez dodanie wyrazów „i ust. 1a” po wyrazach „W sprawach wymienionych w ust. 1”.

5. W art. 2 projektu dostrzeżono omyłkę pisarską. Mowa w nim o „przepisach art. 1”, podczas gdy poprawne sformułowanie powinno brzmieć: „przepis art. 1”; art. 1 ustawy stanowi bowiem jednolitą jednostkę redakcyjną.